

De verticale tuin is in opmars

De Kavelbode

Jaargang 30 nr. 1, februari/maart 2013

In dit blad onder meer:

- Redactioneel
- Gedicht van de maand
- Culinair genieten
- Schatten in mijn tuin
- Frits en Klazien worden geïnterviewd
- Puzzelen
- Jong geleerd oud gedaan door Wim Stoelinga
- Schoffelperikelen door Hans den Ouden
- Koffie met... door Jolande Sluyter
- Maart, de aanvang van het tuinieren!

Blad voor de leden van Recreatiepark De Schoffel

Van de redactie

Op 22 maart gaan de leden van de vereniging **De Schoffel** praten over de toekomst en de plannen van de gemeente met RijswijkBuiten. In de jaarvergadering zullen besluiten worden genomen die de toekomstige koers gaan bepalen. Onlangs hebt u van het bestuur een brief gekregen met een vragenformulier. De vraag is nu: Wat wilt U?

De redactie van **De Kavelbode** tracht via het blad de leden zo optimaal mogelijk op de hoogte te brengen en te houden van de laatste berichten. In 2012 hebben we voor u de politieke standpunten en actuele informatie vanuit de gemeenteraad voor het voetlicht gebracht. In dit eerste nummer van 2013 was het de bedoeling de laatste nieuwtjes op dat gebied toe te lichten. Maar eerlijk gezegd is er geen nieuws wat dat aangaat. Oppositiepartijen hopen op een meerderheid na de verkiezingen in 2014. Gaan ze dan waarmaken wat ze beloven? Zullen keuzes dan echt anders uitpakken? We willen het graag geloven maar de afgelopen jaren is De Politiek in Rijswijk voor de leden van De Schoffel niet erg betrouwbaar geweest. Wat begon met een “... we beschermen jullie met deze maatregel”, eindigde in het dram van gedwongen verplaatsing of verkoop. Dus dan maar aandacht voor andere zaken in deze Kavelbode.

U had nog recht op het laatste deel van het verhaal rond **Robin** die een oude put op zijn tuin heeft. Natuurlijk ook dit keer weer een stukje dichtkunst van **Beppey**. Als nieuwe columnschrijfster hebben we **Jolande Sluyter** bereid gevonden de column ‘**Koffie met...**’ over te nemen van **Theo Kok**. Nog een nieuwe schrijver voor ons blad heeft zich gemeld: **Wim Stoelinga**. Hij zal zijn visie met ons delen ten aanzien van de plannen RijswijkBuiten. **Hetty Coene** is weer de keuken ingegaan om een recept voor ons te checken en natuurlijk mogen we ook weer rekenen op **Frits Benschop**. Alleen is niet hij de vragensteller, maar wordt hij ondervraagd! **Hans den Ouden** schrijft opnieuw over schoffelperikelen en **Rob te Winkel** verzorgt – misschien wel voor het laatst in die functie – als secretaris van onze vereniging het nieuws vanuit het bestuur. **Theo Bril**, **Lido Lovink** en **Lieneke Wardenaar** stonden garant voor de eindredactie. De foto op de voorpagina is van **Patrick Balnc**, een botanist die zich specialiseert in verticale tuinen.

Een woekertuin met genezende kracht en de liefde voor een elektrische grasmaaier...

Interview met Frits en Klazien Benschop (kavels 9 en 25)

door Theo Brill

Als iemand de ander in de schijnwerper zet, valt het licht niet op hem. En dat is wat we hier nu eens wel doen. Daarom staat dit keer Frits Benschop centraal.

Omdat het buiten nog wat koud is, ontmoet ik Frits en zijn vrouw Klazien in hun huis in Voorburg. Beiden zijn gek op tuinieren, maar voor Frits bleek het de redding in een moeilijke periode. Toen een ernstige ziekte hem totaal uit zijn evenwicht had gebracht, stelde zijn vrouw voor dat hij de schop en de hamer op zou pakken en zijn energie zou steken in een opknaptuin op De Schoffel.

Dat werkte!

Frits is geboren in Houten en getogen Soest, waar zijn ouders een kippenfokkerij hadden. Daar al ontstond zijn interesse in alles wat groeit en bloeit. Als buren oude planten weggooiden, probeerde Frits of er nog iets van te maken viel. Talloze vruchtenstruiken en planten bracht hij op een klein stukje grond weer tot bloei.

Hij analyseerde wat werkte, experimenteerde en leerde door te doen. Frits klimt op van timmerman tot meubelmaker. Maar op een dag ontdekt hij dat hij niet alleen productie wil maken, maar naast zijn handen ook zijn hoofd meer wil gebruiken. Hij kiest voor een avondstudie exacte vakken en dan met name de wis-, natuur- en werktuigbouwkunde. 'Als iets nieuw voor me is ben ik geïnteresseerd hoe het werkt en verdiep ik me daarin,' zegt hij.

Maar de liefde zit niet alleen in werken met handen en hoofd, het hart wordt ook geraakt. Frits ontmoet zijn vrouw Klazien op het vliegveld van Cairo, waar hij haar helpt bij het oplossen van wiskundesommen. Zo werd het wachten op hun beider vliegtuig het begin van een relatie. Al 33 jaar vormen ze een paar en zijn ze gezegend met twee prachtige zonen. Vanwege Frits' baan bij TNO komt hij in Voorburg terecht. Begonnen als medewerker luchtzuivering – met als hoofdtaak

besmettingsgevaar en verspreiding gevaarlijke stoffen - eindigt hij zijn carrière als journalistiek medewerker. Zijn studie wetenschapsjournalistiek komt hem hierbij goed van pas. Dat was 2005, maar in 2006 slaat het noodlot toe en wordt Frits ernstig ziek. Een darmkanker velt hem. Het huisje dat hij in Zeeuws Vlaanderen had gekocht om tijd in door te brengen, moet hij van de hand doen omdat het teveel wordt. Het herstel wil niet zo vlotten en het lijf is zeer verzwakt na alle behandelingen. Maar niet voor niets heeft Frits het motto van Luther overgenomen die gezegd schijnt te hebben: *'Als ik weet dat morgen de wereld vergaat, plant ik nog vandaag een boom'*.

Toch is het dit keer Klazien die de boom van voortgang plant. Ze heeft via een vroegere huurder het complex van De Schoffel leren kennen. Ze adviseert haar man om een tuin te nemen en zich daarop te richten.

In eerste instantie lijkt de voorkeur uit te gaan naar een kavel met een stenen huisje, maar die blijkt bij navraag al verkocht. Achteraf maar goed ook, want de huidige keus pakt beter uit. Maar dat kon het echtpaar toen nog niet bevroeden. Tuinnummers 9 en 25, waar hun oog nu op valt, zijn erg verwaarloosd. Het bestuur van De Schoffel eist dat de overdracht pas kan plaatsvinden, nadat de tuinen in redelijke staat zijn gebracht. Het duurt 10 maanden voor het zover is en de overdracht kan plaatsvinden. 'Een slimme zet van het bestuur,' zegt Frits. Vanaf 2008 zijn ze officieel lid van de vereniging.

De chaos aan onkruid en wildgroei die Klazien en Frits op de kavels aantreffen, is tegelijkertijd de uitdaging er iets moois van te maken. 'Er waren bomen die eerst horizontaal waren gegroeid en pas daarna omhoog gingen,' zegt Frits. 'Mooi? Nee, maar wel karakteristiek. Een rechte boom laten groeien, kan iedereen maar dit is heel bijzonder. Onze grasmat is bijvoorbeeld ook heel golvend en dat laten we zo, het is de natuur! Het grappige was dat ik ook zelf lichamelijk opknapte door dat werk. Het heeft me er echt weer bovenop geholpen. Ik kon flink hakken en dat gaf me een kick. Toen ik in 2011 weer geveld werd - door slokdarmkanker dit keer - moest ik

daarna opnieuw opbouwen. Ik ben gewoon begonnen met een uurtje en dan langzaam opbouwen.'

'En vergeet niet dat je ondertussen beide huisjes opgeknapt hebt,' zegt Klazien en naar mij toe: 'hij is echt een handige timmerman, hoor!'

'Ja, dat klopt,' zegt Frits, 'ik heb nu een zitje gemaakt met rieten stoelen die ik gekregen heb. Een houten Oostenrijkse ton dient als tafel, waaraan we regelmatig een glaasje drinken. Het huisje heb ik betimmerd met rabatdelen en dat ziet er zeer knus uit. Naast het werken in de tuin gaf mijn medewerking aan De Kavelbode mij m'n geloof in mijn kunde als schrijver terug. Ik krijg echt erkenning en leer op deze manier heel veel mensen kennen.'

Ook Klazien blijkt verzot op planten en tuinieren. In haar ouderlijk huis in Drenthe ontwierp haar moeder de tuin en deelde haar kennis over planten met haar kinderen. Daar is háár liefde voor de plantenkunde ontstaan. Tuinieren is door de jaren heen altijd een hobby gebleven.

'En dan is de kleine tuin rond het huis echt te klein,' zegt ze. 'De tuin op De Schoffel geeft zóveel mogelijkheden. Heerlijk om er te zijn. Het ontspant zo fijn na een drukke week van werken.'

Dat de zoons niet naar de tuin willen, is voor geen van beiden een probleem.

De kracht van de tuinvereniging De Schoffel is volgens Frits en Klazien haar ligging en voorzieningen. Vooral in de avonduren vinden ze het heerlijk om op de tuin te zijn. 'Het is er dan zo heerlijk rustig en je kunt zo lekker vrij zitten. Ontzettend knap hoe de kavels verdeeld zijn, het geeft enorm veel privacy,' zegt Klazien. Frits vult aan dat het een prima plek is om mensen te ontvangen, samen te eten of te drinken en hen over het complex rond te leiden.

Beiden vinden het geen taak van de vereniging om te zorgen voor vermaak, vertier of samenbrengen. Ze vinden het zelfs prettig dat iedereen daar zelf in kan kiezen. Deelname aan onderhoud eens per jaar zien ze ook als een minimale inzet. De BBQ en de borrel van de vereniging vinden ze gezellig. Frits maakt lekkere saté en brengt andere producten mee om mee te barbecueën. Hij vindt het ook heerlijk om producten van anderen te proeven. Van salades tot kaas of zelfgemaakte wijn. Ze vinden het jammer dat er zo weinig mensen komen, maar beschouwen dat niet als een reden om het dan maar af te schaffen.

De tuin is nooit af, maar zowel Klazien als Frits zijn zeer tevreden met het resultaat. Het grappige is dat ze op oude foto's niet meer kunnen herkennen wáár die foto genomen is, omdat het toen een en al onkruid en struiken was. Vooral de kornoeljes en bramen woekerden flink. Pas na jaren zagen ze dat er ooit een border was geweest en dat er nog een overwoekerd paadje ergens lag.

Nu hebben ze een fruitborder met een kersen-, perzik-, amandel- en appelboom. Frits vindt het moeilijk om stil te zitten en bekent dat zijn grote liefde de elektrische grasmaaier is.

‘Alleen jammer dat die na 12 uur z’n geluid moet staken,’ zegt hij.

Door de tijd heen ontdekten ze dat subtropische planten houden een hele klus is. Nu heeft de vijf zijn kalkrijke grintgrond en wordt de (al weer 3^e) olijfbom in de winter binnen gezet om te overleven.

De hortensiatuin is Klaziens trots. De kleuren lopen op van roze naar diep blauw.

Na alle jaren van klussen is het nu vooral genieten en kan er eindelijk gebarbecued worden – Frits’ grote liefde!.

Het afnemen van interviews blijft Frits voorlopig nog wel doen. Hij zegt: ‘Ik ben benieuwd naar wat mensen beweegt om aan een tuin te beginnen. Als ik vragen stel, probeer ik me altijd in hen te verplaatsen. De gemeenschappelijke deler is toch altijd de liefde voor groen en rust. Voor sommigen is het huisje het belangrijkste, maar ook dat is prima. Ik weet nog dat je mij indertijd vroeg of ik niet iets voor De Kavelbode wilde doen... En volgens mij zei ik toen: ‘daar zit ik niet op te wachten!’

Toen zei jij: ‘Maar wij zitten wel op jou te wachten!’.

En nu? De gemeente aast op onze grond, hoe kijken jullie daar tegenaan?

‘Zo jammer als het verdwijnt. Waarom de gemeente dit doorzet, is niet te bevatten,’ zegt Frits. ‘Het realisme van de gemeente heeft twee gezichten. Ik hoop dat ze over hun eigen schaduw heen buigen en een ander besluit nemen. Wat ik ook hoop, is dat ze niet onteigenen voor er echt gebouwd wordt en gezien de stagnatie in de verkoop van huizen kan dit echt nog heel lang duren. Het zou zo zonde zijn als alles platgewalst wordt en de grond tien jaar braak ligt. Wij willen in ieder geval graag zo lang mogelijk blijven zitten.’

Ergens anders opnieuw beginnen – dat trekt Frits en Klazien niet.

‘Wij zitten toch niemand in de weg. Gemeente, gun ons alsjeblieft de jaren die er nog aan vast geplakt kunnen worden!’

P.S. het recept voor saté is bij Frits te verkrijgen, loop gerust bij hem langs!

Van de secretaris

door Rob te Winkel

De Algemene Ledenvergadering is op 22 maart a.s. in het verenigingsgebouw van De Spartaan. **Het bestuur roept u allen op aanwezig of vertegenwoordigd te zijn. Want er moeten belangrijke besluiten worden genomen.**

De voorlopige uitspraak van de Raad van State is niet ten gunste van De Schoffel. Daarom is besloten het initiatief te nemen en u allen op de komende ALV een aantal alternatieven voor te leggen. Die krijgt u meerdere keren en op verschillende manieren:

- per mail of – wie geen mailadres heeft - per post vooraf;
- bij de vergaderstukken.

U kunt dus niet zeggen dat u deze belangrijke zaken niet hebt kunnen lezen.

De huidige economische situatie en de gemeentelijke dreiging maken dat een lidmaatschap niet zo gemakkelijk van eigenaar wisselt. Onzekerheid en onduidelijkheid is troef. Daardoor ligt verpaupering van ons complex op de loer. Tijdelijke verhuur van een kavel behoort straks tot de mogelijkheden om uw kavel toch te kunnen (laten) onderhouden. In algemene zin vindt het bestuur dat er meer aandacht moet worden besteed aan de mogelijkheid tot verhuur van kavels. Een promotietekst voor de website en regels voor een huurcontract worden opgesteld en voorgelegd aan de ALV.

aangepakt.

In de vorige Kavelbode meldde ik al dat ergens in de gemeenschappelijke waterleiding een groot lek zit. De plaats van dat lek is door middel van gasdetectie nu gevonden, maar een slome aannemer en het winterweer zorgden voor vertraging. Met een nieuwe aannemer en vooruitlopend op de goedkeuring van de begroting door de ALV wordt dit lek nu snel

Er zijn nu geen bestuursvergaderingen meer gepland. Daarover gaat het bestuur in de nieuwe samenstelling zich buigen. Een prettige Ledenvergadering en nogmaals : LEES DE STUKKEN goed door en KOM. Want deze vergadering is van het aller grootste belang.

Schatten in mijn tuin

Vijfde deel

door Johan Herder

Wat vooraf ging: Na het vinden van een oude put neemt de afdeling archeologie de zeggenschap over van Ronins tuin en de opgravingen. Robin maakt zich zorgen dat hij nooit meer rust krijgt op De Schoffel.

Eindelijk zijn de opgravingen afgerond. Het is eind november en de heer Van Arschel komt het Robin zelf vertellen. In de oude put zijn geen bijzondere vondsten gedaan, maar toch is hij tevreden. Belangrijk is volgens hem ook dat opnieuw is aangetoond dat onder de tuinen van De Schoffel bewijs ligt van bewoning in vroegere tijden. Het advies dat Robin krijgt, is om de put vol te storten met zand, stenen of puin en daarna met een laag wit zand goed toe te dekken. Het liefst zou Robin nog morgen die klus geklaard zien. Maar als hij daar 's avonds met zijn vrouw Betty over praat, zegt zij dat dit toch zonde is. Ze stelt voor wel alles toe te dekken, maar hun terras anders aan te leggen. Met verschillende stenen en daar waar de put zit een duidelijke cirkel waardoor nooit meer vergeten wordt wat zich diep daaronder bevindt.

Na een nachtje slapen is Robin het eens met Betty en geeft hij Rob van Angeren opdracht voor de aanleg van het terras. Ook al was hij eerst zijn plan alles zelf alles aan te leggen - na bijna een jaar gerommel in zijn tuin wil hij nu alleen maar heel snel kunnen genieten. De winter leent zich prima voor de aanleg, vooral omdat de vorst lang op zich laat wachten. Eind januari ligt er een prachtig nieuw terras en kan Robin beginnen aan het beplanten rondom. Buren die deze wintermaanden hun tuintje op De Schoffel bezoeken, werpen nieuwgierige blikken en als het gelegen komt wordt een praatje gemaakt. Zo kan Robin zijn frustratie over een jaar plezierverlies van zijn tuinplezier ventileren, maar krijgt hij ook veel complimenten over de nieuwe inrichting. Het doet hem goed dat zijn mede-Schoffelaars zo meelevend zijn. Op deze manier leert hij mensen beter kennen en zonder dat hij daar echt bij stilstaat, ontstaan er nieuwe vriendschappen. Dat belooft nog wat voor de komende jaren. Nu al heeft hij heel veel stekken gekregen die hij goed kan gebruiken en nog steeds doen zijn medetuinders toezeggingen over stekken, zaden of planten die hij gratis kan krijgen.

Eind februari zit hij rustig op zijn nieuwe terras van een mager zonnetje te genieten. Wat een rust en wat ziet het er mooi uit. Hoe snel is het vorig jaar vergeten. Nee hoor, laat de zomer maar komen. Als Betty met een kop warme chocolademelk aan komt lopen, zoent hij haar spontaan op de wang. 'Wat hebben we het goed hé meid?'

Jong geleerd, oud gedaan!

door Wim Stoelinga, kavel 48 en 64

In de zomer van 2010 kwamen wij voor het eerst en bij toeval in aanraking met de Schoffel. Nadat we op de fiets nu eens niet langs de Vliet, maar over de Lange Kleiweg naar huis reden, zagen we een bord met de tekst: 'Kavels te koop'.

Kleindochter Marit schrok wel een beetje toen opa zo plotseling afboog, een bruggetje overging en stopte voor het mededelingenbord.

'Wist jij dat hier een volkstuinencomplex ligt?' vroeg ik mijn vrouw Marianne.

'Nou eigenlijk wel. Mijn vader, zelf een verwoed volkstuinder van Lommerrijck, had het er indertijd wel eens over'.

'Zullen we voor de grap eens kijken?' vroeg ik en we staken het kleine bruggetje over. We bekeken we de eerste de beste te koop staande tuin maar eens. Wat we daar zagen, hadden we in onze stoutste dromen niet kunnen bedenken. Een zee van bloemen, heesters, een druivenkas en ook nog een groententuin. En wat een mooie huisjes!

'Wie zou hier nou weg willen?'

'Nou misschien zijn er mensen die niet meer zo piep zijn of moeten ze om andere persoonlijke redenen van de tuin afscheid nemen.'

Diezelfde avond nog namen we contact op met de toenmalige Schoffelleden de heer en mevrouw Van Stein - Van den Goorbergh.

'Ik laat alles maar dan ook alles achter, dus *'what you see is what you get'* en over de prijs worden we het wel eens', benadrukte de vriendelijke meneer Stein.

Twee dagen later kregen we de sleutels en zaten we nog bij te komen van dit buitenkansje dat zo onverwacht op ons pad was gekomen. Wij woonden al veertig jaar in Rijswijk in een prima flat, maar helaas twee hoog en 'iets buiten' stond al heel lang op ons verlanglijstje. Dat dit op tien minuten van onze woning mogelijk zou zijn, hadden wij niet gedacht.

Kinderen, kleinkinderen, familieleden (en dat zijn er nogal wat), vrienden en vage kennissen - wanneer zij ons bezochten waren zij evenzo verbaasd. Wat een schitterende tuin, en wat een prachtige speelweide en een echte jeu de boules baan! Dus je verjaardag vier je voortaan 'op de tuin', werd al als vanzelfsprekend aangenomen. Maar ook de vakanties van de kleinkinderen werden door de tuin plotseling beduidend spannender.

Vissen, timmeren, voetballen, varen in het opblaasbootje en uiteraard het leren verzorgen van opa en oma's boontjes, aardappelen, druiven, sla, aardbeien en nog heel veel meer... alles kwam aan de orde.

Dat opa op het gebied van tuinieren van wanten weet, werd door hen allerminst betwijfeld na het zien van een foto met het opschrift 'Jong geleerd, oud gedaan'.

(ik maak ze niet graag wijzer en, eerlijk gezegd, ik moet wel op herhaling want de schooltuintjes zijn wel héééél lang geleden).

Al met al een groot succes, mede door de aansporingen en adviezen van uiterst vriendelijke en vakbekwame Schoffelaars. Wat gaan wij mooie jaren tegemoet! 'n Mooiere start van de pensionering konden wij ons nauwelijks voorstellen.

Totdat het bericht kwam dat de Gemeente Rijswijk heel andere plannen met onze tuin voorhad. Uiteraard hadden de heer en mevrouw Van Stein en het bestuur ons al wel gewezen op mogelijke huizenbouwplannen van de gemeente, maar die leken ons op dat moment (medio 2010!) zo onrealistisch dat wij ons geen zorgen maakten.

Waarom zouden we?

Tallose vragen en opmerkingen van De Schoffel aan de gemeente waren tot dan toe (lees: tot op heden) onbeantwoord gebleven, dus gingen wij uit van de veelvuldig gepredikte *normen en waarden*, *fatsoen* en *morele plicht* van het gemeentebestuur om ons bezit en welzijn te beschermen onder aanvoering van burgemeester en wethouders.

Echter, spoedig werd ons duidelijk dat het vertrouwen in de door ons gekozen gemeentelijke vertegenwoordigers feitelijk nergens op gebaseerd is.

Aanvankelijk waren onze reacties (en van andere Schoffelaars) nog alleszins beschaafd. *'Te gek voor woorden, ze kunnen het nooit waarmaken'* en *'ze kennen hun morele verantwoordelijkheid jegens de burgers'* dachten wij.

Maar toen de gemeenteraad in een tumultueuze vergadering op 27 september 2011 geheel onverwacht De Schoffel van de kaart veegde, was de beer los.

Het aantal vragen en opmerkingen in de door het Schoffelbestuur en leden ingediende Zienswijzen, brieven, ingesproken teksten was zo bizar groot dat je je begon af te vragen of al die belangrijke vragen en opmerkingen nog wel aan de orde zouden kunnen komen?

Ook voor de Raad van State is het nauwelijks meer te behappen, men had niet voor niets zo'n vier maanden nodig om tot een Tussenuitspraak te komen. De belangrijkste vraag *'Wat is de noodzaak dat De Schoffel moet verdwijnen van haar huidige locatie?'* is tot op heden door de gemeente niet formeel beantwoord. Zelfs voor de Raad van State werd door de gemeente (lees: de door de gemeente ingehuurde advocaten) hun mening als een voldongen feit en *zonder enige toelichting* herhaald: *'Het is onmogelijk dat De Schoffel blijft'*. Dat hier niet verder op ingegaan werd, vind ik uiterst verwonderlijk.

Nadere uitleg zou namelijk duidelijkheid hebben verschaft over de échte reden en die is (zoals door mevrouw Borsboom van Groen Links in de Kavelbode van augustus 2012 al bevestigde) dat de Gemeente zegt: ***'We hebben die grond van De Schoffel nodig om de financiën rond te krijgen'***.

Overigens een bevestiging van een eerder gelezen standpunt - maar het zou mij zeer verbazen indien dit gemeentelijk standpunt niet juridisch aanvechtbaar is.

Het moet niet gekker worden. De gemeente heeft een financieel project (lees: probleem), kijkt om zich heen en wijst een groep aan (de Schoffelleden) die een financieel probleem van de gemeente moet oplossen! Ik ben ervan overtuigd dat deze reden nooit is genoemd bij de tot nu toe overeengekomen grondaankopen met diverse tuinders. Daar werd de behoefte aan huizenbouw als reden aangevoerd. Door de locatie van de tuinderijen binnen het plan Rijswijk Buiten is het begrijpelijk dat je niet om al die tuinen en woningen heen kunt bouwen ook niet vanwege de infrastructuur. Dit geldt absoluut niet voor de aan de noordkant - en grenzend aan de wielervedijk - gelegen Schoffel. En het eerder aangevoerde argument van de waterhuishouding is ook van de baan.

Zoals ik medio 2010 al vermoedde, zal de woningbouw de komende jaren niet groot zijn. Op dit moment nog steeds uitgaan van een woningbehoefte van 3400 (!) woningen is absoluut niet realistisch. Er zal ongetwijfeld een bepaalde behoefte zijn aan woningen maar dat geldt voor heel Nederland. Waarom wordt er dan nauwelijks gebouwd en worden zoveel woningbouwprojecten bijgesteld of

afgeblazen? En dat zal de komende jaren niet snel veranderen, volgens nagenoeg alle media inclusief het blad *Groot Rijswijk*.

Als het aantal woningen van 3400 een planning is tot 2023 (?), dan zou ik de ontwikkeling wat dat betreft maar eens goed volgen. Met het oog op de locatie van De Schoffel aan de uiterste noordrand van het project Rijswijk Buiten is het dus alleszins realistisch te verwachten dat de Schoffel niet voor 2023 zou moeten plaatsmaken voor woningen. Of er wordt misschien wel *nooit* gebouwd op de locatie van de Schoffel. Hoe de Raad van State dit gegeven in haar beoordeling heeft meegenomen, is mij (nog) niet duidelijk.

In een van de volgende Kavelbodes wil ik graag in detail ingaan op de uitspraak van de Raad van State en de komende ontwikkelingen. Echter, het lijkt mij verstandig eerst te wachten op de adviezen van het Bestuur van de Schoffel. En *last but not least*: wat de leden willen! Uiteindelijk bepalen zij hoe we nu verder moeten!

Graag breng ik nog even het zeer interessante boek GROND van filosoof, docent en journalist Jan-Hendrik Bakker (pleidooi voor aards denken en een groene stad) onder uw aandacht. Daaruit zal ik in de komende Kavelbodes zeker nog citeren.

(wordt vervolgd)

Culinair genieten

door Hetty Coene

Hierbij een **snelle maaltijdsoep voor 4 personen**.

Wat heb je nodig? 2 eetlepels olijfolie, 1 gesnipperd uitje, 2 teentjes knoflook fijn-gesnipperd, 2 blikken tomatenblokjes à 400 gram, 0,75 cl tuinkruidenbouillon (van tabletten), 250 gram tortellini kaas, 200 gram doperwten (mag ook diepvries) peper en zout, 4 eetlepels zure room en 2 eetlepels fijngesneden munt.

Verhit de olie in een ruime soeppan en fruit de ui met de knoflook al omschep-pend 3 minuten op een halfhoog vuur. Voeg de tomatenblokjes met het vocht en de bouillon toe, breng aan de kook en laat de soep ongeveer 10 minuten zachtjes koken. Voeg de tortellini en doperwten toe en kook de tortellini beetgaar. Breng de soep op smaak met peper en zout. Serveer de soep met een lepel zure room en bestrooi het met de munt. Lekker met bruin stokbrood. Vind je de soep te dik? Leng hem dan een beetje aan met wat bouillon of een scheutje water.

IJZIGE STILTE

door Beppie

*Het broeit onder de poolkap.
Zwetend trekt zij haar zilverjasje uit.*

*Bevroren levensdagen
sterven in wiegend water.
Wind en stroming
drumt de hartslag van kruierend ijs.*

*De ijsbeer graaft zijn eigen graf
en sterft op groene zoden.*

*Een kristallen kunstwerk breekt
door de vraatzuchtige tanden van de mens.*

*Verzuipend in de zuigkracht
roep ik mijn naam..*

*Ik ben onschuldig
tot de waarheid zich aandient.*

*In ijzige stilte wacht ik op het
verlies van mijn stukje groen.*

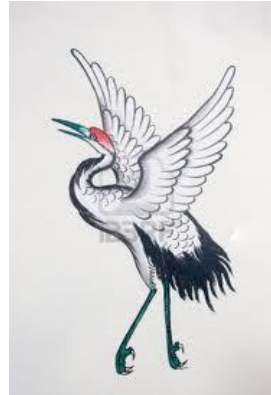
Tijd voor een kopje koffie (met een tompoes graag)

door Jolande Sluyter

Ik zal mij even voorstellen, ik ben Jolande Sluyter van kavel 15 en ga de komende periode het stukje 'Tijd voor een kopje koffie' in de Kavelbode schrijven. Voorheen schreef Theo Kok het stukje, maar door persoonlijke omstandigheden mag ik het stukje van hem overnemen.

Na een winterperiode met veel sneeuw, bevroren sloten en een kou die door merg en been ging, hopen we snel weer van het voorjaar te mogen gaan genieten. Ondanks die koude zijn we toch geregeld op de tuin geweest met onze twee viervoeters. Na een wandeling in het Elzenburger bos, vooral in het weekend, even een kopje koffie drinken op de tuin met soms een tompoes van Aad de Groot. Als de sneeuw even weg is, zie je alweer tussen de gecomposteerde bladeren de bloemen met hun kopjes uit de aarde schieten.

De waterkip is al weer druk bezig zijn territorium af te bakenen om een nest te gaan bouwen en straks zijn kroost groot te gaan brengen. De reigers zijn vanaf begin januari al net zo druk doende met de voorbereiding van de verbouwingen van hun nesten in het Elzenburger bos. Of het nou vriest of sneeuwt, zij trekken zich er niks van aan: de verbouwing gaat gewoon door! Ze gaan altijd terug naar hun oude nesten hoog in de boom en je ziet ze op- en aanvliegen met takken die zij vinden in het bos. Alles gaat gepaard met een hoop herrie. Ieder jaar komen er steeds meer reigers bij – je kunt rustig spreken van een kolonie! Het is een prachtig gezicht en zeker de moeite waard om eens een kijkje in het Elzenburger Bos (grote parkeerplaats aan de Lange Kleiweg) te gaan nemen.

Wij Schoffelaars kijken ook uit - met vaak een euforisch gevoel - naar het voorjaar. Ook wij worden onrustig en ongeduldig, verlangend naar de zon en onze eigen sprookjestuinen. Althans voor mij is mijn tuin een groenparadijs waar ik jaarlijks van geniet en waar ik me heerlijk in terug kan trekken. De rust die het je geeft tijdens de beslommingen en de hectiek van het dagelijks leven, is bijna ongekend!

Graag allemaal tot de volgende keer.

Kruiswoordpuzzel

1		2		3		4		5	6		7	
								8		9		10
		11										
13	14					15	16					
17			18		19						20	
			21					22	23			
24		25					26			27		28
29			30	31		32				33		
34						35						
36												
			37									

Horizontaal

1 stilzwijgend, 8 inhoudsmaat, 11 happen, 12 lofspraak, 13 maatschappelijk onangepast persoon, 15 prater, 17 onbeschadigd, 20 waadvogel, 21 schenkgerei, 24 commerciële tv-zender, 26 kwijtschelding van straf, 29 opening, 33 vreemde munt, 34 fietsmerk, 35 partij in een rechtsgeding, 36 spaans rijpaard, 37 dienend.

Verticaal

1 Bijbelse berg, 2 automatisch mens, 3 slechte kunst, 4 stootwapen, 5 voorzetsel, 6 uitverkoop, 7 sporter, 9 donkere kamer, 10 stempel, 14 groente, 16 vader, 18 apenstaartje, 19 lichaamsdeel, 22 druktechniek, 23 soort lamp 24 niet meegaand, 25 teken, 27 lichaamsslagader, 28 zangstem, 30 naar behoren, 31 tegen, 32 lol.

Oplossing:

30	4	13	24	11	18	7
----	---	----	----	----	----	---

Schoffelperikelen

door Hans den Ouden

Sinds ik mijn laatste perikelen in oktober 2012 schreef is er weer veel gebeurd. We hebben net een periode met vorst en sneeuw achter de rug. Helaas is er ook weer een paar maal ingebroken op De Schoffel (foto's daarvan vindt elders in deze Kavelbode) en heeft de Raad van State op 24 oktober 2012 een uitspraak gedaan. Het was nog geen definitieve uitspraak, want de gemeente Rijswijk moest (binnen 16 weken) nog zaken betreffende het exploitatieplan 'Sion - 't Haantje' aanleveren.

Kort na de uitspraak zijn ons bestuur en de indieners van de bezwaren bij elkaar geweest om de situatie betreffende De Schoffel te bespreken. Ik ga er vanuit dat u tijdens de komende jaarvergadering meer hoort over de situatie die nu is ontstaan. Ik heb echter nog steeds de hoop dat De Schoffel nog lang niet zal verdwijnen.

Al hangt het zwaard van Damocles al sinds 2008 boven ons hoofd, niemand weet nog hoe het zal aflopen. Naar mijn mening moeten er door de gemeente nog een aantal hobbels genomen worden. Denk maar aan TNO, de spoorbaan en de economische crisis die niet leuk is voor ons allen, maar die wat betreft De Schoffel nog weleens gunstig zou kunnen uitpakken.

Natuurlijk hoop ik dat u voor het komende seizoen weer plannen gaat maken om er weer een leuk tuinjaar van te maken - want daarvoor hebben we toch een stukje land gekocht. Ongetwijfeld gaan binnenkort ook weer kievieten en zwanen in de weilanden om ons heen broeden. En ik zag dat de sneeuwkllokjes naast het parkeerterrein al in het 'snijbonenstadium' zijn. Kijk er maar eens goed naar, dan begrijpt u wat ik bedoel.

Ik wens u voor straks weer veel tuinplezier en roep u op om de aanstaande jaarvergadering bij te wonen want daar kunt u écht meepraten over de toekomst van onze Schoffel!

Maart: de aanvang van het Grote Tuinieren

artikel bewerkt door Lido Lovink

Meestal is het verlangen al heel groot in de wintermaanden om aan de gang te gaan. In maart is het eindelijk zover: een drukke maand staat ons te wachten. Nu de jaarvergadering achter de rug is, kunnen we onze aandacht richten op al wat er te doen is in de tuin. Natuurlijk belangrijk is het bemesten van de tuin en het ophangen van nestkastjes als dat nog niet gebeurd is. Vogels gaan steeds vroeger nestelen – ik zag eksters al half februari druk in de weer! - dus zorg dat hun behuizing klaarhangt! Zorg ervoor dat de opening van het vogelhuis richting het (noord)oosten is. Nu kunnen we ook de heesters snoeien die straks in de zomer of het najaar gaan bloeien. Uiteraard doet u dit niet bij voorjaarsbloeiers, want dan knipt u de uitlopende knoppen eruit – en zie ze dan maar weer eens aan het bloeien te krijgen. De kornoelje, de vlinderstruik en de pluimhortensia kunnen nog tot in april teruggesnoeid worden, ze zullen daarna prachtig opnieuw uitlopen.

Door een betere wortelzorg kunnen we het hele jaar door planten en struiken aanplanten, toch is het voorjaar uiterst geschikt voor het (her)inrichten van de tuin. Zorg wel voor goede bemesting en goede bewatering.

Vaste planten kunnen vanaf deze maand de goed voorbereide border in. Daarbij de planten goed aandrukken en begieten zodat ze gemakkelijk kunnen wortelen. Hebt u veel oude planten in de border staan, overweeg dan eens om het oude hart eruit te halen en de jongste planten aan de rand van de pol los te scheuren en opnieuw te planten. Ze zullen snel groeien en u kunt ze op deze manier ook vermeerderen of verplaatsen. Wel goed bewateren en bemesten! Bij zuurminnende planten is het goed een laagje turf aan te brengen. Vooral de camelia, heide, pieris, azalea's, skimmia en calluna zijn u dankbaar voor dit randje. De rhododendron wil op de (oppervlakkige) wortels ook graag een laagje turfmolm, maar beschadig de wortels astublieft niet!

Nu is het ook de tijd om het gazon aan te pakken. Zoals u waarschijnlijk weet, begint gras boven de 6° C opnieuw te groeien. Als er veel mos in het gazon zit, kunt u de grasmat verticuteren. Met een verticuteerhark of -machine trekt u alle mos, afgestorven gras en maaresten tussen het gras weg. Daarnaast brengt u ook

lucht in het gazon. Schrik niet van de hoeveelheid vuil die de verticuteermachine uit het gazon haalt! Nu kunt u het beste ook wat extra voeding geven aan uw grasmat. Overdrijf niet, want dan kan verbranding van het gras optreden. Steek het gras met een graskantensteker af. Wilt u een mooie rechte lijn? Span dan een plantkoord en steek het gras daarlangs schuin af. Zo staan de kanten stevig vast en vermijdt u dat de boord afbrokkelt. Het gras zal daardoor ook veel minder vlug in de plantenperken rondom woekeren.

Als de narcissen en tulpen – trouwens alle bollen – uitgebloeid zijn, is het beter de zaaddozen af te knippen. Zij vragen veel energie van de plant. Bollen en stekken (of planten) van zomerbloeiers kunnen nu de grond in. Vorstgevoelige planten en bollen alleen in de grond zetten als de vorstperiode voorbij zijn vanzelfsprekend. Denk daarbij aan de ananasplant (eucomis) en de tijgerbloem (tigridia).

Als de grond voldoende is opgewarmd, kunt u ook beginnen met het planten van groenten. Als u geen kas hebt, kunt u de grond sneller opwarmen door er een kweektunnel met folie boven de plantjes te plaatsen. Deze maakt u gemakkelijk met behulp van dunne elektriciteitsbuizen. Steek deze langs de ene kant voldoende diep in de grond en maak een boog naar de overkant van het zaai-bed waar u het andere uiteinde in de bodem vastzet. Afgeharde

buitenplanten zoals koolrabi, bloemkolen en slasoorten kunnen de grond in. En in maart kunt u al groenten zaaien zoals rijserwtten, sjalotten, ajuinen, spinazie, komkommers, sla, wortels, pastinaken, radijsjes, prei, paprika, aubergine en tomaten. Leg eventueel boven het zaai-bed een vliesdoek als bescherming tegen de ergste kou.

Hebt u een serre of kas? Dan kunt u deze maand al starten met het oogsten van de eerste radijsjes, sla en spinazie. Geef vooral 's morgens water en lucht de kas ook tijdig zodat schimmels minder kans krijgen om toe te slaan. Voorzie de bessenstruiken van een laag mooie rijke compost. En als de temperatuur boven de 10 °C komt, kunt u de vissen in de vijver voorzichtig weer een beetje voedsel geven. Niet teveel, want dan bevordert u de algengroei alleen maar.

Weerspreuken Sint Jozef (19 maart):

Is het op Sint Jozef helder en klaar? Dat geeft ons zeker een goed jaar!

en: Zoals de wind waait op Sint Jozef, zo waait hij een heel jaar.

Stille getuigen van de inbraken op De Schoffel op donderdag 10 januari jl...

